

Micah redeptor

Micah P. Hinson, dissabte a Banyoles Foto: HAROLD ABELLAN / FESTIVAL (A)PHICA.

Encara amb el record del Micah P. Hinson [<http://www.micahphinson.com/>] desorientat, en un concert [<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/738369-ashley-pugila-l-escenari.html>] amb moltes interrupcions, fa dos anys en el Festival In-Somni de Girona, el cantautor nascut a Memphis però criat a Texas, tal com va fer notar, es va redimir del públic de les comarques gironines dissabte a la nit a l'Auditori de l'Ateneu en el Festival (A)phònica de Banyoles [<http://www.aphonica.banyoles.cat/2016/>] : no només va recuperar l'equilibri, sinó que va espurnejar, sobretot al final del concert, que el músic, de biografia turmentada, va allargar de l'hora reglamentària. Vingut de Madrid, el concert de l'(A)phònica era l'única actuació a Catalunya de Hinson; una gira en què repassa les

cançons del seu àlbum de debut, coincidint amb el desè aniversari de la publicació de Micah P. Hinson and The Gospel of Progress (2004).

Sol, només amb la guitarra, i suc de poma, en format generós –un glop entre cada cançó– Micah P. Hinson va començar aquest viatge pel folk-rock més clàssic i sense cap mena d'artifici amb Close your eyes. La interpretació, d'angoixa desesperant, aconseguia, però, transmetre una calmosa sensació de catarsi; la que Micah P. Hinson, de 35 anys, ha trobat amb la seva dona i el seu fill. Del passat turbulent i de les conseqüències que té amb relació als projectes de futur, en va parlar quan va presentar The dream you left behind. El turment de la veu es va deixar anar sobretot amb els acords de Patience. El cantautor i compositor va fer moltes referències a experiències del passat que després ha condensat en format de cançons. Amb referència al fill, Micah P. Hinson li ha escrit una cançó que va estrenar; abans va demanar que no la gravessin amb els mòbils ni fotos, no tant per la privacitat d'una melodia íntima sinó perquè formarà part del nou àlbum del músic. Va enllaçar amb Seven horses seen, que parla també de relacions familiars complicades. Es va prendre el seu temps, no només pel suc de poma, sinó també per buscar l'afinament adequat d'una nota que no acabava de sortir, i per seguir la llista de cançons en el programa de mà. I va fer una crida per conscienciar sobre el negoci de la música: "Spotify és guai, però també és la mort." En els bisos, Beneath the rose, Take off that dress for me i destacant un regal que li va sortir d'aquesta ànima, sensible, i amb l'herència country: la versió d'una cançó dels anys quaranta de Woody Guthrie, This land is your land, la qual, va argumentar, s'adequava també al món actual. I se'n va anar agraït, sobretot per la família, i "perquè, sense vosaltres aquí, jo estaria en algun altre lloc menjant hamburgueses".

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 27-06-2016 Pàgina 69

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/980671-micah-redeptor.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui